

J. Oriol Rusca

Justícia gratuïta: justícia sense valor

El Ministeri de Justícia ha tornat a fer gala de la capacitat que té de llançar lleis que creen més problemes que no solucionen. Li ha tocat el torn al Torn d'Ofici. Amb l'aprovació del projecte de llei d'Assistència Gratuïta s'està perdent una oportunitat de modernitzar i millorar el Torn. És un dels serveis més importants que està obligat a prestar un Estat social, dins d'un Estat de dret, i permet que els ciutadans desfavorits puguin anar als tribunals a defensar els seus interessos. La justícia, o és per a tothom, o no és justícia.

L'assistència gratuïta no és cap mercat, ni els drets dels ciutadans són mercaderies. Sembla que no és fàcil d'entendre.

J. ORIOL RUSCA, degà del Col·legi d'Advocats de Barcelona

El nou projecte de llei elimina l'exigència de proximitat amb el client, que obligava l'advocat a tenir despatx obert. No es pot presumir, com estableix el text aprovat, que els ciutadans defraudin perquè necessitin més de tres vegades a l'any justícia gratuïta. Això no només no obeeix a cap criteri objectiu, sinó que denota una falta de sensibilitat social i atempta contra el dret d'accés a la tutela judicial efectiva.

El projecte de llei manté un procediment burocràtic, complex, llarg i costós per accedir a la justícia gratuïta, ja que duplica funcions, malgrat que tota la gestió l'assumim els col·legis, i es conserva una estructura dependent de l'Administració que es dedica a ratificar gairebé al 100% les resolucions emeses per aquestes corporacions. Aquesta tendència per la qual les

competències delegades a les comunitats autònomes es converteixen en paper mullat i es crea un comitè de consultes amb seu a Madrid destil·la que sota la presumpta funció de coordinació es perd proximitat. És una recentralització sense sentit.

Els advocats i els col·legis d'advocats som els únics que garantim la defensa independent dels ciutadans, el dret de defensa, però no rebem un tracte ni una consideració que s'adiguin a la tasca social que desenvolupem. La compensació econòmica està per sota dels mínims de la dignitat. I s'incompleix el compromís d'aplicar el que es recapta per la vergonyosa llei de Taxes als més desfavorits. És un orgull servir els ciutadans. És la nostra funció. Amb tot, l'Estat també té el deure de valorar una professió que presta un servei tan important per a la societat. ●